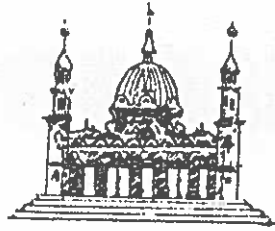

ቅርንጫፍ

የቦሌ ሃምሳ አካባቢ

የመተብ መስጫ ልማድ

የቅርንጫፍ ስራ ስለሚደረግ

የቅርንጫፍ ስራ ስለሚደረግ

የቅርንጫፍ ስራ ስለሚደረግ

የቅርንጫፍ ስራ ስለሚደረግ

፪ኛ ሳምንት - ቀን ፳፻፲፱

መ ቅ ድ ም

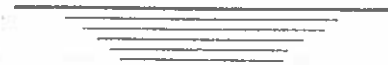
በዚህ ለአራተኛ ጊዜ በወጣው « ትንሣኤ » መጽሐታችን ውስጥ በመጽሐቱ ጀርባ ሠፍረው የሚገኙትን አርእስተ ነገሮች የቃላቱን ፍቺ የት—መጣቸውን በታሪክ መልክ ፤ በቤተ ክርስቲያን በኩል ያላቸውን ታዋቂነት ፤ ከሕዝብ ልማድ ጋር ያላቸውን ግንኙነትና ሊደረግ የሚገባውን መሻሻል በዝርዝር ፤ በጥልቅ ጥናት አቅርበናል ። ይህንንም ያደረግንበት ምክንያት ለምን እንደ ሚከበሩና ምን ዓይነት ታሪካዊ ጉዞ እንዳላቸው ለሕዝብ ለማስረዳት ስለአሰብን ነው።

ስለዚህ ይህ መጽሐት በሕዝብ አእምሮ ዘንድ ሲጉላሉ የኖሩና እንዲሁም የሚኖሩ አያሌ ጥያቄዎችን እንደሚያብራራና ፤ ስለነዚህም አርእስተ ነገሮች በመጠኑ የሚፈለገውን ያህል ዕውቀት ሊያበረክት እንደሚችል እንተማመናለን ።

ማ ው ጫ

አርእስት =	ገጽ
፩ኛ/ የኢትዮጵያና የኤርፓውያን የገና በዓል ልዩነት	፯
፪ኛ/ የበዓለ ሃምሳ አከባቢ	፲፯
፫ኛ/ የማተብ ማሠር ልማድ	፳፫
፬ኛ/ የዓርብና የረቡዕ ጸም ዝርዝር ሐተታ	፳፮
፭ኛ/ የቅዳሜና የእሁድ አከባቢ የትመጣ	፳፱

የኢትዮጵያና የኤርፓውያን የገና በዐል ልዩነት

፩ ገና የቃል ፍች

፩ኛ/ ገና ማለት ከፅርዕ ቋንቋ የተወረሰ ሲሆን የቃሉ ትርጉም ልዩነት ማለት ነው። እግዚአብሔር ለዓለም በሰጠው ተስፋ መሠረት የክርስቶስ መወለድ አስፈላጊ ሆኖ ተገኘ፤ ይህም ዓለም የክርስቶስን የልደቱን በዓል ለማክበርና የደስታው ተካፋይ ለመሆን ተዘጋጅቶ የቀኑን መድረስ በታላቅ ፍፍቅት ረዘም ላለ ጊዜ ሲጠባበቅ ቆየ። ጊዜውም ሲደርስ በአውግስጦስ ቁጥር ዘመን መንግሥት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለም የሰጠውን ቃል ኪዳን ለመፈጸም በቤተ ልሔም ከድንግል ማርያም ተወለደ። ጨለማና አርጌ የነበረውም ዓለም አዲስ ዓለም ሆነ፤ በዚህም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት ለአዲስ ዘመንና ለሥልጣኔ በር ታላቅ መክራቻ ቁልፍ ሆኖ ተገኘ።

በተጨማሪም በዓለም እስከ አሁን ድረስ ብዙ የደስታ ልውውጦች ቢደረጉም የክርስቶስ ልደት ግን ዘመን የማይሸረው ጊዜ የማይለውጠው አድናቆቱ የማይበርድበት አዲስ ለውጥ በመሆኑ በኃጢአት ታሥረው የነበሩ እስረኞች በነፃ ተፈቱ የሥጋና የመንፈስ ነፃነትም ለተቀበሉት ሁሉ ታወገዋቸው።

ስለዚህ የክርስቶስ ልደት ለዓለም ሕይወት የተፈጸመ ራሱ እንድት ታላቅ ስጦታ ስለሆነ ቃል ሥጋን ለብሶ በዚህ ዓለም ሲሠራና ሲያስተምር በቆየበት ጊዜ ለእያንዳንዳችን የምንጠቀምበትን ምሳሌና ትምህርት ስለሰጠን ለሕይወታችን ዓይነተኛ መምሪያ ሆነልን።

፪ኛ የትመጣው በታሪክ መልክ

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተወለደበትን እርግጠኛውን ዕለት የአስትሮኖሚ የአርኪዎሎጂና የታሪክ ሊቃውንት ሲወያዩበት የቆዩ አርዕስተ ጉዳይ ቢሆንም ወደ ፊትም እንዳከራከረ ይኖር ይሆናል፤ ትክክለኛውን ዕለት የሚያረጋግጥ ታሪካዊ የጽሑፍ መረጃ እስካሁን ድረስ የተገኘ አይመስልም። የክርስቲያን ቀን መቁጠሪያዎችም በዚህ ሁኔታ አይመሳሰሉም፤ በጎርጎራያን የዘመን አቆጣጠር የሚጠቀሙት የዓለም ሕዝቦች የክርስቶስን የልደት በዓል ኢትዮጵያውያን ከሚያከብሩት የልደት በዓል ፲፫ ቀን ቀደም ብለው ያከብራሉ።

ይህስ እንዴት ሊሆን ቻለ? አመጣጡስ እንዴት ነው? የሚል ጥያቄ ይገጥሙ፣ ይሆናል ።

ክርስቲያኖች ክርስቶስ የተወለደበትን ቀን ለመረዳት በጥብቅ ምርምር የጀመሩት በሦስተኛው መቶ ዓመት ይመስላል፤ ቀሌምንጦስ የተባለው የእስክንድርያ ሊቅ ክርስቶስ የተወለደው ግንቦት ፳ ቀን ነው ሲል አስተያየቱን ሰጥቶ ነበር ። ቢሆንም የሮም ቤተ ክርስቲያን የጌታን ልደት በታኅሣሥ ፳፮ ቀን ታከብር እንደነበር ከ፫፻፴፮ ዓ. ም. ጀምሮ ግልጽ ነው ። ይህ ቀን በአሕዛብ ዘንድ የፀሐይ በዓል እየተባለ ይከበር ስለነበር ክርስቲያኖች ይህንን የጣዖት አምልኮ ጠባይ ያለበትን በዓል ለመቃወም ሲሉ የጌታን ልደት በዚህ ቀን ማክበር ጀመሩ የሚል አስተያየት አለ ። የምሥራቅ ቤተ ክርስቲያን ቅድሚያ ሰጥታ የምታከብረው እ/ኤ/አ/ ጥር ፮ ቀን የሚለውን የኤጲጳጌያን በዓል ነበር፤ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን የጌታን ጥምቀቱንና ልደቱንም ከዚህ ጋር በማያያዝ ጥር ፮ ቀን ስታከብር እንደቆዩት የዕውቀትና የታሪክ መድብል ወይንም እንሳይክ ሎፕዲያ ይገልጻል ።

በክርስቲያን ዓለም ውስጥ እንዲህ ያለ ልዩነት ሊደርስ የቻለው ከጌታ ልደት በ፳፮ ዓ. ዓለም ጁሊየስ የተባለው የሮማ ቄሣር የጊዜው የከዋክብት መርማሪ የነበረውን ሶስግነስን አስጠርቶ ተመስቃቅሎ የነበረውን የዘመናት አቆጣጠር እንዲያስተካክል አዘዘው ።

ይኸም ሊቅ ፈቃደኛ ሆነና እንደታዘዘው አድርጎ ስላቀረበለት ጁሊየስ ቄሣርም በሁኔታው እጅግ ተደስቶ ሊቁን ካመሰገነ በኋላ ሮማውያን ቀድሞ የነበረውን የዘመን አቆጣጠር ትተው ተሻሽሎ የወጣውን አዲሱን የዘመን አቆጣጠር ሥርዓት ተከትለው ወደፊት እንዲሠሩበት አዘዘ፤ ዓመቱንም በ፲፪ ወሮች ከፋፍሎ እያንዳንዱን ወር ከየካቲት በስተቀር በማፈራረቅ ፴፩ና ፴ ቀናት እንዲኖራቸው አድርጎ ወሰነ ።

የየካቲት ወር ግን ፳፱ ቀናት እንዲኖረው አደረገ ። ነገር ግን በየአራቱ ዓመት አንድ ቀን ትርፍ ስለሚመጣ በአራተኛው ዓመት የካቲት ፴ ቀናት እንዲኖረው ሆነ ። በተጨማሪም ጁሊየስ ቄሣር የዓመቱ መጀመሪያ መጋቢት የነበረውን አዛውሮ ጥርን የዓመቱ መጀመሪያ እንዲሆን ደነገገ ። የዘመናት አቆጣጠርን ከወራቱ ጋር ለማያያዝና ለማዛመድ በመፈለግ ጁሊየስ ቄሣር በ፵፮ ዓመተ ዓለም ማለት አዲሱ ድንጋጌ በወጣበት ዓመት ፱፻፵፮ ቀናት እንዲኖሩት አዘዘ ። ሮማውያን ይህን ዓመት ገብርቅርቅ ዓመት ብለው ጠርተውታል ። ከዚህም በኋላ የዘመኑን መቁጠሪያ ስም የያዘው ጁሊየስ ቄሣር ስለተባለ በእ

ርሱ ስም «ጁሊያን ካላንደር» ተብሎ እስካሁን ሲጠራ ይኖራል ። የጁሊያንን የዘመን አቆጣጠር ብዙዎች አገሮች ለአንድ ሺህ አምስት መቶ ዓመታት ያህል ሲገለገሉበት ቆይተዋል፤ ምክንያቱም የዓመቱ ቀናት ተቀምጠው ፫፻፷፮ ከሩብ ሊሆኑ በመቻላቸው ነበር ። ይህም መሬት ፀሐይን በዓመት አንድ ጊዜ የምትዞርበት የትክክለኛው ቀን ብዛት ነው ። ይህም ሆኖ የተሟላ አልነበረም፤ ምክንያቱም ፲፩ ደቂቃ ከ፲፱ ሴንቲኛ ከሚገባው ጊዜ ስለሚበልጥ ነበር፤ ከዚህም የተነሣ በወራት ልውውጥ ላይ አልፎ አልፎ ገብርቅርቅ ተፈጥሯል ። ስለዚህም ይህንን የወራትን የመፈራረቅ ጊዜ ለማስተካከልና በጠቅላላው የጁሊያንን የዘመን አቆጣጠር ለማሻሻል በ፩፻፳፻፹፱ ዓ. ም. እ/ኤ/አ/ የሮማው ፓፓ ጎርጎርዮስ ስምንተኛ የከዋክብት ሊቃውንትን ሰብስቦ ከተመካከረበት በኋላ የዘመን አቆጣጠር ተሻሽሎ እንዲሠራበት አዋጁን አስተላለፈ ። ከዚያ በፊት ቤተ ክርስቲያን ጁሊየስ ቄሣር የተባለው የሮማ ንጉሥ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ፵፮ ተኛው ዘመን በበየነው የዘመን አቆጣጠር ትመራ ነበር ። ነገር ግን ይህ የዘመን አቆጣጠር ጉድለት ተገኘበት፤ ምድር ፀሐይን በአንድ ዓመት አንድ ጊዜ ለመዞር የሚወስድባት ጊዜና የጁሊየስ ቄሣር ዘመን አቆጣጠር በሚያመለክተው የዓመት ርዝመት አልተስማሙም፤ እንዲያውም በ፩፻፳፻፹፱ ዓ/ም እ/ኤ/አ የምድርን መዞር በመከታተል የተገኘው የዘመን ርዝመት በ፲ ቀናት የተለያዩ ሆነው ተገኙ፤ ይህንን ጉድለት ለማስተካከል በ፩፻፳፻፹፱ ዓ/ም እ/ኤ/አ/ጥቅምት ፳ ቀን ሊሆን የሚገባው ቀን ጥቅምት ፲፮ ቀን እንዲሆን ተመድቦ የጎርጎርዮስ ዘመን አቆጣጠር የተጀመረው በዚህ ዘመን ነው ።

ይህ ሕግ ከወጣ በኋላ የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያንን ትምህርት የሚከተሉ አገሮች ወዲያውኑ ተቀብለው በሥራ ላይ አዋሉት፤ ሆኖም የጀርመን ግዛቶች እስከ ፲፯ኛው መቶ ዓመት ድረስ በቀድሞው በጁሊያን የቀን አቆጣጠር ይጠቀሙ ነበር፤ እንግሊዝም ብትሆን አዲሱን የጎርጎሪያንን የቀን አቆጣጠር የተከተላቸው በ፩፻፺፻፶፪ ዓ/ም እ/ኤ/አ/ ነው ። ከዚያም ወዲህ ሌሎች የኤውሮጵ አገሮች ተቀብለውታል ።

ይህም ሁሉ ሊሆን የቻለው በ፩፻፳፻፹፱ ዓ/ም የተጨመሩት ፲ ቀናት ተጠራቅመው ጎርጎሪያን በተባለውና ጁሊያን በተባለው የዘመን አቆጣጠር መሐል የዓመታት ልዩነት ስለፈጠረ ነው ። እንዲያውም አሁን በያዝነው ክፍለ ዘመን እየደር ተጨማሪ የሆኑት ቀናት ወደ ፲፫ ቀን ደርሰዋል ይባላል ።

በዘመን አቆጣጠር ለውጥ የተነሣ የምዕራባውያንና የኢትዮጵያውያን የልደት በዓል በ፲፫ ቀናት ይለያያሉ፤ የትንሣኤ በዓል ግን በሦስት ዓመት አንድ ጊዜ አንድ ላይ ይውላል ። ምንም እንኳ ምዕራባውያን የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን

የጁሊያንን የዘመን አቆጣጠር ትክተላት ብለው ቢገምቱም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ግን በጉርጉሪያም ሆነ በጁሊያን የዘመን አቆጣጠር ሳትመራ ድሜጥርስ በጀጃ ዓ/ም የወሰነውን ባሕረ ሃሳብ ተከትላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መጋቢት ፳፱ ቀን ተጽንሶ ታኅሣሥ ፳፱ ቀን ተወለደ፤ ጥር ፲፩ ቀን ተጠመቀ ስትል ትወስናለች ። ይህም የቤተ ክርስቲያን ታሪክ በሆነው በስንክሳር ተጽፎ ስለሚገኝ ሁኔታውን በይበልጥ በዚሁ መጽሐፍ መረዳቱ ሳይጠቅም አይቀርም ።

ይሁን እንጂ በመጀመሪያው እንደተናገርነው ዓለም ብዙ ጊዜ ስለዘመን አቆጣጠር ብዙ ችግር ገጥሞት እንደነበረ ግልጽ ነው፤ ለምሳሌ ከለዳውያንና ባቢሎናውያን ዘመንንም ሆነ ቀናትን ይቁጥሩ የነበሩት በፀሐይ በከዋክብት በጨረቃ ነው እየተባለ ይገመታል ። ጳላም የዕርዕ ሰዎች እነሱ የተወለዱበትን ነገሥታቱ የነገሡበትን ዘመን ለማወቅ ሲፈልጉ በእንዲህ ያለ ማራቶን ተወለድኩ ይህን ያህል ማራቶን ሆነኝ፤ ነገሥታቱም ይህን ያህል ማራቶን ነገሡ እያሉ ዘመናቸውን በማራቶን ይቆጥሩ እንደነበር ታሪክ ይነግረናል ። ከዚህ ሌላ ደግሞ እገሌ በተሾመ ጊዜ እገሌ በነገሠ ወራት ተወለድኩ እያሉ ዘመናቸውን በሹም በንጉሥ ይቁጥሩ ነበር እየተባለ ይታሰባል ።

ኢትዮጵያ ግን በዘመን አራትም በዓመተ ዓለምም እየቆጠረች ሥራዋን ስታከናውን ቆይታለች ። በዘመን ሐዲስም ደግሞ ክርስቶስ ከተወለደበት ጊዜ አንሥቶ ድሜጥርስ የሊቀ ጳጳስነት ማዕረግ አግኝቶ እስከተሾመበት ዘመን ድረስ የአጽዋማትም ሆነ የበዓላት ለውጥ ትክክለኛ ውሳኔ ይዞ ስላልነበር አሱ በተሾመ በጀጃ ዓመት ጌታችን ኢየሱስ በተወለደ በጀጃ ዓ/ም መንፈሳውያን ሊቃውንትንና የከዋክብት አቆጣጠር ችሎታ ያላቸውን ምሁራን በገባኤ ሰብስቦ በዐቢይ ቀመር፤ በማዕከላዊ ቀመር፤ በንዑስ ቀመር ወስኖ የበዓላትንና የአጽዋማትን አቀናባብር የዘመንን አቆጣጠር በሚገባ አድርጎ ስለወሰነ የዘመን አቆጣጠር ችግር ኢትዮጵያውያንን ገጥሟቸው አያውቅም ። ድሜጥርስም ይህንን ለመወሰን ያሰበበት ዋናው ምክንያት ስቅለት መጋቢት ፳፯ን ትንሣኤ መጋቢት ፳፱ን ቀን ሳይለቁ በየዓመቱ እየተመላለሱ ይውሉ ስለነበር ከመጋቢት ፳፯ እስከ ሚያዝያ ፴ ቀን ባሉት ቀናት ስቅለት ዓርብን ትንሣኤ እሁድን ሳይለቁ እንዲውሉ በማለት ወሰነ ። የበዓላትና የአጽዋማት ማስገኛ የሆነው መጥቅና፤ የሌሊትና የመጻፍት መቀላጠሪያ የሆነው አበቅቱም እነዚህ ሁለቱ ከ፴ እንዳይወጡና እንዳይወርዱ ከደነገገ በኋላ የክርስቶስ ልደት በ፫ቱ ዘመናት በታኅሣሥ ፳፱ ቀን እንዲውል በ፱ተኛው በዘመን የሐንሰ ግን ጳጳሩን ፮ ቀን ስለምትሆን ታኅሣሥ ፳፰ ቀን እንዲከበር አውጆአል ።

በተጨማሪም ዘመናት ቀጥረውን ይዘው እንዲመላለሱ በማለት ዐውደ ዓመት በፀሐይ ፫፻፳፭ በአራተኛው ዓመት ግን ፫፻፳፮ ። በጨረቃ ፫፻፶፬ እንዲሆኑ ስለአቀናበረ ዘመናት በዚህ ሲመላለሱ እንዲኖሩ በማድረግ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ስለዘመናት አቆጣጠር ቀድሞም ሆነ ዛሬ ችግር ገጥሟት ስለማያውቅ የጁሊያንንም ሆነ የጉርጉሪያንን የዘመን አቆጣጠር ሳትከተል ከማንም ሳትበደር በራሷ የዘመን አቆጣጠር ስትመራ የኖረችው ከዚህ የተነሣ ነው ።

ይህንንም ለማወቅ ብንፈልግ አቡሻህር የተባለውን መጽሐፍ ብንመለከት ለመረዳት እንችላለን ።

፫ኛ በቤተ ክርስቲያን በኩል ያለው ይዘታ

ከሙሴ እስከ ዳዊት ዘመን መንግሥት የነበረችው ደብተራ አራትና ሰሎሞንም በልዩ ልዩ ጌጥ አስጊጦ የሠራው ቤተ መቅደስም ቢሆን እነዚህ ሁሉ የበግና የላም የልዩ ልዩ እንስሳት ሥጋና ደም ይሰዋባቸው ስለነበሩና ሊቀ ካህናቱም በዓመት አንድ ቀን ከላይ በተጠቀሱት ሥፍራዎች ገብቶ የሕዝቡን ኃጢአት ያስተሠርይ የነበረው የእንስሳን ደም በማፍሰስና ስብ በማጠስ ስለነበር ሕዝብ እምነቱን የሚያሳርፍባቸው እውነተኛ ድርጅቶች አልነበሩም ። ሊቀ ካህናቱም ቢሆን በሥጋ ልደት ተገልጾ ራሱን መሥዋዕት አድርጎ ለሚያቀርበው ለትክክለኛው ሊቀ ካህናት ተመሳሳይ ነበር እንጂ እርግጠኛው ሊቀ ካህናት አልነበረም ። ለዚህም መረጃ የሚሆነን ክርስቶስ በልደት ከመገለጹና እውነተኛዋ ቤተ ክርስቲያን ከመቋቋሟ ቀደም ብሎ በነበረው ዘመን የሚኖሩትን አሕዛብ ሁሉ ደብተራ አራትም ቤተ መቅደስም ይጸዩቸው ነበር ። በተጨማሪም ከእሥራኤልም ሕግና ሥርዓት የተለዩ ከተስፋውም ኪዳን ውጭ ከመሆናቸው የተነሣ ተስፋ አልነበራቸውም ። ክርስቶስ በልደት ተገልጾ ራሱ መሥዋዕት ሆኖ ያቋቋማት የወንጌል ቤተ ክርስቲያን ግን ቀርበው የነበሩት እሥራኤል ከተስፋው ውጭ ሲሆኑ ርቀውና በእሥራኤል ዘንድ ተጠልተውም የነበሩትን አሕዛብን ተቀብላ የክብሩ ወራሽ እንዲሆኑ አድርጋቸዋለች ።

ከዚህም የተነሣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሁልጊዜ በቤተ ክርስቲያን በኩል የሚገኝ መሆኑን በወንጌል አማካይነት ገልጿል ። በልደቱም ጥላ ሥር ተዘግተው ለሚኖሩ ምዕመናን ለሥጋቸውና ለነፍሳቸው ዕረፍትን ለሚፈልጉ ሁሉ አገልግሎቷን ለሕዝብ እንድታበረክት በማለት ወደ እርስዋ የሚገባ ሁሉ እንዲጠቀምባት በማሰብ የመንገድ ማደሻ የምትሆን ሉንዲት ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን የዕረፍት ድርጅት ትሆንላቸው ዘንድ አቋቋመላቸው ። እንግዲህ

ልደት በቤተ ክርስቲያን በኩል ያለው ይዘታ የተሟላ በመሆኑ ክርስቶስ የተወ ለደባት ቤተ ልሔም የሆነችው ቤተ ክርስቲያን በሥጋ ተገልጾ ለዓለም ያደረ ገውን ሰፊ ልግሥና በየዓመቱ የልደቱን በዓል ራሷ እያከበረች ምእመናንን ስታስከብር ትኖራለች ።

፬ኛ ከሕዝብ ልማድ ጋር ያለው ግንኙነት

የክርስቶስ ልደት በዓል በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ የዓለም ክርስቲያኖች በዓመት ከሚያ ከብሯቸው በዓላት ከፍተኛውን ደረጃ የያዘ ነው። በዓሉ የሚከበረው በዚያን ጊዜ በቤተ ልሔም ውስጥ የነበረውን ሥነ ሥርዓት በመከተል ጠቢ ባን ለቤተ ልሔም ሕፃን ባቀረቡት ወርቅጃጣንና ክርቤ ስጦታዎች አምሳያ ነው።

በዓለም የሚገኙ ክርስቲያኖች የልደትን በዓል በአንድ በተወሰነ ዕለት እንደሚያከብሩት ሁሉ ስለበዓሉ ታላቅነት የሚያደርጉት ሥነ ሥርዓትም እንደ የሀገሩ ልማድ የተለያየ ነው።

በኢትዮጵያ ገና ከሞኪማው ጀምሮ የአካባቢ ሥነ ሥርዓት በቤተ ክርስቲያን ይጀመራል። ከምሽቱ አራት ሰዓት ሲሆን የጌታን መወለድ የምሥራች የሚያ በሥሩ የአብያተ ክርስቲያናቱ ደወሎች በየሉበት ድምፃቸውን ካሰሙ በኋላ፤ ሕዝቡም ካህናቱም ወደ ቤተ ክርስቲያን ይገሰግሣሉ።

ከዚያም በኋላ ካህናቱ ማገሌት ቁመው ክርስቶስ ተወለደ በምድርም ሰላም ሆነ እያሉ ሲዘምሩ ሴቶቹም ወንዶቹም ተባብረው ሲያመሰግኑ ይቆዩና ቅዳሴ አስቀድሰው ልክ ከሌሊቱ ፱ ሰዓት ሲሆን ከዚህ ላይረሳቸው አምላክ ምስጋና እያቀረቡ ወደየቤታቸው ይሔዳሉ። ከነጋም በኋላ ዘመድ በመጠየቅ ቤተ ሰብ በመሰብሰብ ግብጥ በመገባበዝ ልዩ ልዩ ስጦታ በመለዋወጥ ቤታቸውን ቄጤማ፤ ፊላ በመገባባታት፤ ዳቦ በመጋገር ጠላ በመጥመቅ ጠጅ በመጣል በግ፤ ዶሮ፤ በማረድ ከአካባቢ የሚገኙትም ሰዎች ሁሉ ተሰብስበው ሰንጋ ጥለው በመቃረጥ በዓሉን ያከብሩታል። በየቤታቸውም ምሳ ሰሚበሉ በት ጊዜ በመሰብ ተሠርቶ ተሸፍኖ ከመሐል ይቀርባል። በመሰብም ዙሪያ ለመቀመጫ የሚያገለግሉ በርጨማዎች ይደረድራሉ አለዚያም በመሰብ ዙሪያ የበግ አገጣጠም ወይም ጀንዲ ይነጠፋል፤ ሁሉ የሀገር ልብስ ለብሰው በመሰብ ዙሪያ ተሰብስበው ይጋበሣሉ። ከበሉና ከጠጡ በኋላ ወደ ሜዳ ሂደው የረረስ ጉግስ፤ የገና ጨዋታ ሲጫወቱ ይውላሉ። የኢትዮጵያ ሕዝብም ከጥንት ጀምሮ ከአባቱ ሲያያዝ በመጣው በእንዲህ ያለው የልማድ ግንኙነት የገናን በዓል ከትንሽ እስከ ትልቅ ሲያከብረው ይኖራል።

በሌላው ክፍለ ዓለም ደግሞ እንደሚከተለው ነው

በአሜሪካ) በዓሉ ከመድረሱ በፊት ለቤተ ሰብ ለዘመድ ለወዳጅ የሚሰጡ ልዩ ልዩ ስጦታዎች ቀደም ብለው ሲዘጋጁ ይሰነብቱና በዓሉ ሊደርስ የ ቀን ወይም ፬ ቀን ሲቀረው የተዘጋጁት ስጦታዎች ሁሉ መታደል ይጀመራሉ። መንፈሳዊ ስሜት ባለበት በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ መዝሙር በመዘመር ከፍ ባለ ሥነ ሥርዓት ይከበራል። ለምሳሌ ያህል በእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን በቅ ጥር ግቢው ውስጥ በጥጥ አመልማሎ ተፈነጣጥቆ በአገጠ ክር ሻማ ያለበት ዛፍ ይተከላል፤ በአጠገቡ የቤተ ልሔሙን ግርግም የመሰለ ምስል ወይንም እው ነተኛ ከብቶችም የሚገኙበት በረት ተሠርቶ በሕዝብ ለብዙ ጊዜ ይጉበኛል።

በ ፈ ረ ን ሣ ይ

ይህን በመሰለ ሥነ ሥርዓት ይከበራል፤ በተለይ ሕፃናትና ልጆች ማታ ሕፃኑ ክርስቶስ በረድኤቱ ጫማዎቻቸውን እንደሚመላላቸው በመተማመን መጫሚ ያቸውን ከጉበኑ ጥግ ያኖሩታል።

በ ስ ዊ ዘ ር ላ ን ድ

ደግሞ በሚያስደንቅ ሁኔታ የሚከበር ሲሆን ከሌላው ትንሽ ለወጥ የሚልበት ልጃገረዶችም ሆኑ ወንዶች ልጆች ለገና ዋዜማ በሚሄዱባቸው ቤተ ክርስቲያኖች መግቢያ አጠገብ ከሚያገኟቸው ምንጮችና እንዲሁም ቧንቧዎች ሦስት ሦስት ጊዜ ይገነጫሉ ምክንያቱም እጮቻቸውን በጉ ዳና ወይም በቤተ ክርስቲያን አካባቢ እናገኛለን እያሉ ስለሚያምኑ ነው። ከዚህም ሌላ አንዳንድ ስዊሆች የልደት ማታ እንስሳት አፍ አውጥተው በመናገር ለክርስቶስ ክብር ይንበረከካሉ ብለው ያምናሉ።

በ ኢ ጣ ል ያ

ከልደት በፊት ያለውን ቀን ገሃድ ነው በማለት ይጸሙታል፤ ወደ ማታም በተዘጋጀ በቤተ ልሔም ሥነ ሥርዓት ያከብሩታል። ሌላው አካባቢ ግን ከሌላው አገር ልዩነት የለውም።

በ እ ስ ፓ ኝ

የገና በዓል መንፈሳዊ ሥነ ሥርዓት በቤተ ክርስቲያን ማታ ከተከበረ በኋላ ከእኩሉ ሌሊት ጀምሮ ሕዝቡ በጭራራና በዳንስ ሌሊቱን ያነጋጥላል።

በዚህ ቀን የሚደሰቱበትም ሙዚቃ ጀታ ሲባል ይህም ከብዙ መቶ ዓመታት ጀምሮ ከቅድም አያቶቻቸው ሲያያዝ የመጣ በመሆኑ ሁሉም ይደሰቱበታል ።

በ እ ስ ካ ን ዲ ኒ ሺ ያ

ሕዝብ ደግሞ ክርስትናን ከመቀበሉ ቀደም ብሎ ያመልክ የነበረ በለመ ለመ ዛፍ ስለነበር ክርስትናንም ከተቀበለ ወዲህ ለክርስቶስ ልደት መግለጫ አድርጎታል ።

በ እ ን ግ ሲ ዝ

የክርስትና ታሪክ ውስጥ እንደሚነገረው ዊንፍሪድ የተባለው የወን ጌል መልእክተኛ አ/ ኤ/ አ/ ከአንድ ሺህ ሁለት መቶ ዓመታት በፊት ወደ ሰሜን ጀርመን ለስብከት ሲዘዋወር በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ አረማውያን ልዑል አሰሎፍ የተባለውን መስፍን እንደ ሀገራቸው ልማድ ከትልቅ የወርካ ዛፍ ሥር ቶር ለተባለው ጣዖት ሊያርዱ ሲያጋድሙት ደረሰ ፤ ይህም ወንጌላዊ የሰብአዊው ፍጡር ደም በከንቱ እንዳይፈስ አውግዞ መሥዋዕት ሊሠዋ በተዘጋ ጀበት አካባቢ በጉልህ ደምቆ ይታይ የነበረ አንድ የወርካ ዛፍ ቆርጦ በቅጽ በት ከወርካው ጉቶ አያሌ ቀንበጦች ያሉት የጥድ ተቀጥላ ወጣ፤ ዊንፍሪድ የክርስቶስን ልደት በአዲስ ወጥ ጥድ መሰል ለአረማውያኑ አስረዳ ፤ ከዚያን ቀን ጀምሮ ጥድ የልደት ዛፍ ተባለ ይባላል ።

በሌላ በኩል ደግሞ የልደት በዓል በጥድ መከበር የተጀመረው በስምንተኛው መቶ ዓመት በምሥራቅ ፈረንሳይ አውራጃ ነው ይባላል ። በጠቅላላ በዓለም የሚገኙ ክርስቲያኖች ሁሉ የልደትን በዓል እንደየሀገራቸው ባሕልና ልማድ ስለሚያከብሩት የገና በዓል ከሕዝቡ ጋር ያለው የልማድ ግንኙነት በእንዲህ ያለ ሁኔታ ነው ።

፩ኛ ሊደረግ የሚገባ መሻሻል

ስለ ክርስቶስ ልደት በክርስቲያኖች ዘንድ የሚደረገው መሻሻል በይበልጥ ሥጋዊውን እንጂ መንፈሳዊውን የተከተለ መስሎ አይታይም ፤ ምክንያቱም የገና በዓል የሚከበረው ጫወታ ለመጫወት ልዩ ልዩ ስጦታ ለመለዋወጥ አዳዲስ ልብሰሶችን በየዓይነቱ ገዝቶ ለብሶ ለመንሸራሸር ይመስላል እንጂ በመንፈሳዊ ሕይወት በኩል አዲስ ለውጥ ለማግኘት መፈለጉ እየቀረና በዓለም የመንፈ

ሳዊ በዓል መሆኑ ጥቂት በጥቂት እየተዘነጋ በመሔድ ላይ ነው ። አንዳንድ በስም ክርስቲያን ሆኖ የሚኖረው ግዴለሽ ሁሉ በሌላ ጊዜ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሳይደርስ ይቆይና ከምዕመናንም ጋር ተባብሮ በጸሎትም ሆነ በቅዱስ ቀኑ ገን ተካፋይ ሳይሆን ይኖርና ማገበራዊ ኑሮ ስለሚያስገድደው በዓመት አንድ ቀን በዓሉን ለማክበር ወደ ቤተ ክርስቲያን ይመጣል ። እንዲህ ያለውም ሁኔታ እሳዛኝ ከመሆኑም በላይ ለኑሮው መሻሻልን ለሕይወቱ ደስታን ሊፈጥር ላት አይችልም ። እንዲህ ያለውም ሰው በዓሉን የሚያከብረው መንፈሳዊ ደስታን ያስገኛልኛል በማለት ሳይሆን በዚህ ቀን ምርጥ ምግብ ስለሚበላና ዝና ያለው መጠጥ ስለሚጠጣ የስጦታም ልውውጥ ስለአለ ለደስታው ሲል በክርስቲያን ስም የሚጠራው ሁሉ ያከብረዋል ።

እንዲህ ያለውም አድራጎት ራስን በራስ ማታለል በመሆኑ የበዓሉ መንፈስ ወደ አክባሪው ልብ ገብቶ የሚያርፍበት ሥፍራ የለውም ፤ እንዲያውም በተዘዋዋሪ መንገድ ጸጸት እየሆነ የሕሊናም ወቀሳ ያሳድርበታል ።

ይሁን እንጂ ሁኔታውን በጠቅላላው ጠለቅ ብለን የመረመርነው እንደሆነ በዓለም የሚገኙ ክርስቲያኖች ሁሉ ረዘም ላለ ጊዜ ይዘውት በቆዩት ባሕላዊ ቅርሳቸው ላይ ጠቃሚ ያልሆነውን ልማድ ተከተውበታል ።

በተጨማሪም የምዕራባውያን የገና አከባቢ በሰው ሠራሽ ጉዳዮችና በዓይን በሚታዩ በእጅ በሚጨበጡ ዕቃዎች ብዛትና ፍጹም በሆነ ሥጋዊ ደስታ ላይ የተመሠረተ በመሆኑ መንፈሳዊ የሆነውን የበዓሉን መልክ ለቆ እናገኛለን ። ሰው በሥጋው ብቻ እየተሻሻለ በመንፈሱም ጭምር የማይሻሻል ከሆነ ድካሙ ሁሉ ዋጋ ያለው አይሆንም ።

ይህንንም ስንል ደግሞ ሥጋዊውንም ሆነ መንፈሳዊውን ኑሮ አሻሽለው ከሥጋዊ ጌጥ ይልቅ መንፈሳዊ ጌጥን የሚመርጡና በዓሉንም ከልብ የሚያከብሩ እውነተኛ ክርስቲያኖች እንዳሉ መዘንጋት የለብንም ።

፯ኛ ማ ጠ ቃ ለ ያ

ከአንድ እስከ አምስት ያሉትን ነገሮች አንድ በአንድ መርምረናቸዋል ። በክርስቲያኖች መካከል አለመግባባት ሊደርስ የቻለው በጌታ መወለድ ቀንና ዘመን ምክንያት መሆኑን ተረድተናል ። ነገር ግን እንዲህ ያለው ሁኔታ በአንድ አምላክ ለሚያምኑ ክርስቲያኖች ቀላል እንጂ ከባድ ነገር አልነበረም ። እስከዚህም ድረስ ሊያለያዩና በመካከላቸውም አለመግባባትን ሊፈጥርባቸው ባልቻለም ነበር።

ይልቁንስ በየጥቃቅኑ ነገር መለያየታቸውን ትተው ከጠላቶቻቸው ዘንድ የሚወረወርባቸውን ነገሮች ተባብረው እየመከቱ የወንጌል ብርሃን በዓለም ላይ ሁሉ እንዲበራና የአረጋውያንም ኃይል በትምህርት እንዲቀነስ ለአንድ ዓላማ ቢደክሙ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በልደቱ አማካይነት ለሰው ልጆች ያደረገው ሰላም በይበልጥ እየነገሠ እንደሚሄድ እርግጥ ነው።

ይሁን እንጂ የአከባቢና ሥነ ሥርዓትና የቀኑንም ልዩነት እንደታላቅ ቁም ነገር ቆጥሮ መለያየት ባለስፈለገም ነበር። የልደት በዓል አከባቢም መን ፈሳሚ ዝንባሌንና የማኅበራዊ ኑሮን መልክ ከያዘ በባሕርም ሆነ በቀን ልዩነት ያለው አኳኋን እስከዚህ ድረስ ከፍተኛ አስተሳሰብ ሊሰጠው እንደማይገባ ግልፅ ነው። በዚያም ሆነ በዚህ ክርስቲያኖች በየጥቃቅኑ ነገር መለያየታቸውን ትተው እርስ በእርሳቸው እየተግባቡ ክርስቶስ ስለ ፍቅር ስለረገፈ ስለፍርድ ስለቸርነት በጠቅላላው ስለማኅበራዊ ኑሮ ስምምነትና ስለሌሎችም ባሕርያት ያስተማረውን ትምህርትና ምሳሌ ቢከተሉ ኑሮ ይህች ዓለም በሰላምና በምቹት እረገድ የሚጉድላት ነገር ሊኖር ባልቻለም ነበር።

ከዚህም ሌላ ደግሞ አሁን በአለንበት ዘመን በብሔራዊ በዓሎች አከባቢ በር በኩል የሚያሳስበው የክርስቶስ የልደት በዓል አከባቢ ከመንፈሳዊ ዝንባሌ ፈቀቅ እያለ የልዩ ልዩ ሸቀጥ ማንኛና የማቴሪያል በዓል እየሆነ ከመሔዱም በላይ የልደት ምሽት የመዝሙር የምስጋና የጸሎት ምሽት መሆኑ ቀርቶ የዳንስ የጭፈራ የሰካር ምሽት እየሆነ በመሔዱ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይህ ሁኔታ እየተስፋፋ ከመሔዱ በፊት ሊያስቡበት ይገባል።

ከነቢዩ ልዑል ዮሐንስ፤

በ ዓ ለ ሃ ም ሳ

ሊቃውንቱ እንደሚያብራሩት በዓለ ሃምሳ ማለት ከትንሣኤ ጀምሮ እስከ ጳራቅሊጦስ ዋዜማ የሚገኙት ከዐርባ ዘጠኙ ቀናት ለጥቆ የሚውል የአምሳኛው በዓል ማለት ነው። እንጂ አምሳው ቀን በመላ በዓል ነው ማለት አይደለም። በዓለ ሃምሳ የሚለው ቃል በጽርዕ ቋንቋ ጳጉሜን ጳጳስ ይባላል፤ ይህም የሰባት ሳምንታት መጨረሻ በዓል ማለት ነው።

የት መጣው በታሪክ መልክ

የበዓል ሃምሳን የት መጣ ስናገር የበዓላትንም አመጣጥ መግለጽ አስፈላጊ ሁኖ ስላገኘሁት የሁሉንም የትመጣ ለመናገር እሞክራለሁ። በመጀመሪያ የሥነ ፍጥረት -ጌታ እግዚአብሔር ስድስቱን ቀናት ሲፈጥር ሰንብቶ በሰባተኛው ጨርሶ እንዳረፈ ስለምንረዳ በዓል እንዲከበር የመጀመሪያውን መሠረት የጣለው ራሱ እግዚአብሔር ለመሆኑ ከዚህ የበለጠ ማስረጃ ልናገኝ አንችልም። ከዚያም ቀጥሎ ሙሴ ሕዝበ እስራኤልን የጊወራትና የሚቀጣበት፤ የሚያስተዳድርበት ሕግ አጥቶ ፍላጎቱን ይሰጠው ዘንድ ልመናውን ወደ እግዚአብሔር አቀረበ። እግዚአብሔርም ልመናውን ሰምቶ ወደ ደብረ ሲና ወጥቶ አሠርቱ ቃላትን እንዲቀበል አደረገው፤ ከተቀበላቸውም አሰርቱ ቃላት ሦስተኛው በዓል ማክበር ሆኖ እናገኘዋለን ዘዐ፡ ሸ፤ ፳። ይሁን እንጂ በዓሉ በዚህ ብቻ አልተወሰነም፤ ሌሎችም በዓላት ነበሩ አሁንም አሉ፤ በአከባቢቸውም የግል ድርጊታቸውን ይዘው የሚጓዙ እንጂ ከማንም ጋር አይቀላቀሉም ነበር፤ እነርሱንም እንደሚከተለው እንገልጻለን። እግዚአብሔር ግብረ ፍጥረታትን ፈጽሞ ያረፈበት ዕለት በየሳምንቱ ይከበር ነበር፤ ዛሬም ቢሆን ይከበራል። በተጨማሪም በዓል መጥቅፅ ወይም የዘመን መለወጫ፤ በዓሉ መጸለት፤ በዓሉ ፍሥሕ፤ በዓሉ ሠዊት፤ የሚባሉ በዓመት አንድ አንድ ቀን የሚከበሩ በዓላት ነበሩ። እንዲሁም በሰባተኛው ዓመት የሚከበር ዓመት ጎድጎት የሚባል በዓልም እንደነበር ይነገራል። ይህም ስድስቱን ዓመታት በሙሉ ተግተውና በርትተው ሠርተው በሰባተኛው ዓመት ሥራቸውን ትተው የሚቀመጡበትና የሚያርፉበት ስለሆነ እንኳን ለዎች በቤት የሚገኙ እንሰሳትም ሆነ የጊደርሷት መሬት ሳትቀር ታርፍ ነበረች። ደግሞም ከነዚህ ሌላ ዓመት ጎድጎትን በሰባኤ ቆጥረው በዐርባ ዘጠኝ ዓመት የሚያከብሩት ኢየሱስ ልዩ እየተባለ የሚጠራ ታላቅ በዓል ነበራቸው፤ እንዲሁም

ሠረተ ወርሃን (መባቻን) እየተመለከቱ የሚያከብሯቸውም በዓላት ነበሯቸው ፤ ለተጠቀሱት በዓላትም ማብራሪያ ይህን ዘንድ የሚተላለፈውን ጽሑፍ እናንብብ ።

ሀ. በ ዓ ለ ፍ ሥ ሕ

እስራኤል በምድረ ግብፅ በባርነት እየተገዙ ሲኖሩ ሳሉ እግዚአብሔር በቸርነቱ ከባርነት ቀንበር አውጥቶ ወደ ምድረ ርስት ስላገባቸው ፤ ከባርነት ቀንበር ነፃ የወጡበትን ቀን በዓለ ፍሥሕ እያሉ በየዓመቱ እንዲያከብሩ ታግዞ ዘው ነበር ፤ ዘፀዓት ፲፪ ፲፰-፳ ። በኋላ ከዩኦቶም ጀምሮ የባቢሎንና የፋርስ የአሰርም መንግሥታት ወደ ኢየሩሳሌም እየዘመቱ አገሩን እያጠፉ ሕዝቡን እየማረኩ ሲወስዱዋቸው ይኖሩ ነበርና አገራቸው በመጥፋቱና በመማረካቸው እያዘኑ ኢየሩሳሌምንና ሌሎችንም የኢየሩሳሌምን አውራጃዎች ትተው በየሀገሩ እየተሰደዱ ንግድ እየነገዱ ሌላም ልዩ ልዩ የእጅ ሥራ እየሠሩ ይኖሩ ነበር ። ይህም ሆኖ እጅግ በጣም የጸና ችግር ካልገጠማቸው በቀር በዓለ ፍሥሕን በኢየሩሳሌም እንዲያከብሩ ታግዘው ነበርና በየሀገሩ ከተበታተኑት ሕዝብ አይሁድ ባለገንዘብ የሆኑት በየዓመቱ ወደ ኢየሩሳሌም እየወጡ በዓለ ፍሥሕን ያከብሩ ነበር ። ለመውጣት የማይችሉት ግን ከየማገበራቸውና ከየምክራባቸው አንድ ወይም ሁለት ሰዎች እየመረጡ ይልኩ ነበር ፤ በዓለ ፋሲካን ካከበሩ በኋላ ደግሞ አምሳ ቀናት ቁጥረው በዓለ ሠዊት የሚባለውን በዓል አክብረው ወደየመጡበት ሀገር ይመለሱ ነበር ።

ለ. በ ዓ ለ ሰ ዊ ት

ሰዊት ማለት የሸት በዓል ማለት ነው ። ይህም እህል የሚታጨድበት የመከር ወራት ሲጀመር የሚከበር በዓል ነው ። የኢየሩሳሌም ክረምት መግቢያ በጎዳር ወር ስለሆነ መከር የሚደርሰውና አጨዳው የሚጀመረው ከሚያዝያ ወር እስከ ግንቦት ወር መጨረሻ ነው ። መከርም በደረሰ ጊዜ መጀመሪያ ከሚወቁት እህል ለእግዚአብሔር መስጠት እንዲያቀርቡ «እንዲሰጡ» ታዘው ነበር ።

ይህንንም ከበዓለ ፋሲካ ጀምሮ ሰባት ሳምንቶች እስከረጸሙ ድረስ እያንጎነጎሱ በየቀኑ አንዳንድ መሥሪሪያ (ጉምር) እህል ይሰጡ ነበር ። ሰባት ሳምንቶችም ዐርባ ዘጠኝ ቀናት ይሆናሉ ። እንግዲህ አንድ ሰው የሚሰጠው እህል ዐርባ ዘጠኝ መሥሪሪያ ይሆናል ማለት ነው ። በአምስተኛውም ቀን ሊቀ

ካህናቱ ከእህሉ በዕንጥብ አቅርቦ ከጸለየበት በኋላ የበገን መስጠት ለእግዚአብሔር ስለሚያቀርብ ይህ ቀን ታላቅ በዓል ሆኖ ሲከበር ይውል ነበር ፤ ዘሌዋውያን ፳፫-፲፯ ። ይህም ዛሬ በሀገራችን የዘመን መለወጫ ዕለት ሁለት ወይም ሦስት መገበሪያ (መሥሪሪያ) ሲንዴ በዕንቅብ ቀርቦ የተማረው ሊቅ ባሕረ ሐሳቡን ተናግሮ ሲጨርስ ስንዴውን የሚባርከው ከዚህ ከበዓለ ሰዊት ሲያያዝ የመጣ የአይሁድ ባህልና ልማድ ነው በማለት አንዳንድ ሊቃውንት ይናገራሉ ።

ሐ. በ ዓ ለ መ ጸ ለ ት

በዓለ መጸለት ብዙ ፍች እንዳለው ይነገራል ፤ አንደኛ የተደራረበ በዓል ማለት ነው ። ይህንንም ሊያሰኘው የቻለው አይሁድ በዓለ መጸ ለትን ሳያከብሩ በዓለ ፋሲካን አያከብሩም ነበርና አንድ ጊዜ አንድ አስቸጋሪ ጉዳይ ገጥሞአቸው ስለነበር በዓለ መጸለትን አስተላልፈው ከበዓለ ፋሲካ ጋር አብረው ሲከበሩት መሆኑ ይነገራል ፤ ሁለተኛ ደግሞ ከበዓለ ፋሲካ ጋር በአክብሮት ስለተመሳሰለ ነው ፤ በዓለ መጸለትን ሲያከብሩ ዳስ ሠርተው ጋን ተክለው ብዙ ሰው ሰበሰበው ነበር ፤ ፋሲካንም ሲያከብሩ እንዲሁ ኦድርገው ነበር ፤ በሌላ አስተያየት ደግሞ የቁጣ በዓል ማለት እንደሆነ ይነገራል ።

፫ በዓለ ሃምሳ በቤተ ክርስቲያናችን ያለው መልክ

ቤተ ክርስቲያናችን በአራት ዘመን በእስራኤል ልማድ ይከበሩ የነበሩትን በዓላት ፈጽሞ አልተወቻቸውም ፤ በሁሉም በዓላት አዳዲስ በዓላትን ተክታ ስታከብር ትገኛለች ፤ አተካኳም እንደ ሂክተሎ ነው ።

በበዓለ መጥቅፅ—ቅዱስ ዮሐንስን (ዘመን መለመጫ)

በበዓለ መጸለት—ልደትንና ጥምቀትን

በበዓለ ፍሥሕ—ፋሲካን

በበዓለ ሰዊት—ጰራቅሊመስን ተክታለች ። አሁን በእኛ ዘንድ በዓለ ሃምሳ ወይም ሃምሳኛ ቀን በጽርዕ ቋንቋ ግን ጰንጠቆስጤ ተብሎ በሚጠራው ዕለት በፅሁፍ እሁድ ከነግሠ አንድ ሰዓት ሲሆን በሐዋርያት ላይ መንፈስ ቅዱስ በወረደ ጊዜ በማያውቁት ቋንቋ ይናገሩ ጀመር ፤ የዚህን ጊዜ በበዓሉ ሥፍራ ተገኝተው የነበሩት ሕዝብ የሐዋርያትን ሁኔታ ተመልክተው እያደነቁ ወደየሀገራቸው ሲመለሱ ግዙፋን አእምሮ የነበሩት ሕዝብ ደግሞ በሐዋርያት

ላይ እያፈዘ ይናገሩ ነበር ። የሐዋርያት ሥራ ፪ ፤ ፳ ፤ ይህንን መንፈስ ቅዱስ የወረደበትን ዕለት መሠረት በማድረግ ቤተ ክርስቲያናችን አሁንም ቢሆን ታከብረዋለች ። ይሁን እንጂ በዓለ ሃምሳ ተብሎ እንደመጠራቱ በጠቅላላ ታከብረዋለች ማለት አይደለም ። ከዚህ ውስጥ የምታከብራቸው ዕለታት የተወሰኑ ሁነው ። እናገኛቸዋለን ። እነዚህም እንደ ጊከተሎት ናቸው ። ፋሲካ ከትንሣኤ «እስከ ስምንት ቀናት» እስከ ዳግም ትንሣኤ በዐርባኛው ቀን ዕርገት ፤ በአምስተኛው ቀን ጳራቅሊወስ ናቸው ። ህምሳው ቀን ግን በመብልና በመጠጥ እንጂ በሌላ በኩል ሊከበር አይገባውም በማለት ታስተምራለች ። ስለዚህም የዐርባና የሮብ አጽዋማት በነዚህ ሃምሳ ቀናት ተሸረው እናገኛቸዋለን ። ይህም አያሌ ጥያቄዎችን በየጊዜው ያስነሳል ፤ ለዚህም ሊቃውንት ሲመልሱ በዐቢይ ጾም ውስጥ የሚገኙ እሑድና ቅዳሜ እስከ ሰባት ሰዓት ድረስ ስለማይጾሙ ለእነዚያ ምትክ ነው ፤ የሚለውን አስተያየት ያቀርባሉ ።

እንደዚህ ያለውን ልማድ ብዙ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት አውጥተውና አውርደው ጥቅሙንና ጉዳቱን አመዛዝነው በጉባኤ የደነገጉት አይመስልም ። በበዓለ ሃምሳ ጾም አትዋሉ ፤ ዘር አትምተሩ ፤ የሚል አነጋገር አለ ። ስለዚህም ያለው ከገንዘቡ የሌለው ተጋድሞ ቢሆን በዚህ ሰዎን ጠዋት አፋን ሳይሸር ከቤቱ የሚወጣ የለም ። አንዳንድ ሰዎች ደግሞ አምሳው ቀን እንደ ትንሣኤ ነው ይላሉ ።

ይህንንም ማለታቸው ሁሉንም እንደ ትንሣኤ እናክብራቸው ማለታቸው ሳይሆን ዓርብና ረቡዕን ሳንለይ እንመገብ ማለታቸው ሳይሆን አይቀርም ያም ሆነ ይህ አሁን በቤተ ክርስቲያንና በሕዝቡ ዘንድ ያለው መልክ የተለያየ ይመስላል ። ምክንያቱም ቤተ ክርስቲያን አምሳኛዬቱ ቀን ብቻ እንድትከበር ስታስተምር ሕዝቡ ግን አምሳ ቀን በሙሉ እንደሚከበር አድርጎ ስለሚገምት ነው ።

ከሕዝቡ ልማድ ጋር ያለው ግንኙነት

ሕዝቡ ይህንን ልማድ ከጥንት ጀምሮ ስላጠናው አልዘነጋውም ፣ አሁኑኑ ፋሲካ የሚለውንም አነጋገር ሙሉ በሙሉ ሳይሆን በመጠኑ ይጠቀምበታል ። ምንም እንኳን ሰዎች እንደ ፋሲካ ዕለት ይከበር ነበር ብሎ በቃል ሲነገር ቢሸማም ሁሉንም አጣርቶ ተገቢ መስሎ የታየውን ይዞ በመራመድ ላይ ይገኛል ፤ በከተማ የሚኖረው ሕዝብ

ሁለት ቀን ብቻ የሚያከብር ሲሆን በገጠር የሚገኘው ሕዝብ ደግሞ ስምንቱን ቀን በሙሉ ያከብረዋል ። አከባበሩም ድግሥ ደግሶ እርስ በእርስ ግብጥ በመጠራራት ሠርግ በማሠረግ ዘመድን አከፋይ ይዞ በመጠየቅ ዛሬ ከአኔ ቤት ጠርቼ ሃለሁ ፤ ነገ ካንተ ቤት በሚቀጥለው ደግሞ ከሌላው እንሑዳለን እየተባባሉና ሌላም ልዩ ልዩ መገናኛዎች በመፍጠርና ገበግንም በመጫወት የሚያሳልፉት በመሆኑ ይህ በዓለ ሃምሳ የሚባለው ወቅት በሕዝቡ ዘንድ ወርጋ ድግሥ ነው ለማለት ይቻላል ። ይህ ስሞን ዓርብና ረቡዕ እንደ እሑድ ቅዳሜ መብላታቸው እስከ ዘጠኝ እስከ አሥራ አንድና እስከ አሥራ ሁለት ሰዓት ጾሙ የሚለው ትእዛዝ ተለውጦ ጾም አትዋል ማለደህ እህል ቅመስ የሚል ቃል ስለሚነገር በሕዝቡ ዘንድ ታላቅ ትግታ ያለው ክፍለ ጊዜ ለጋብቻ ሆነ ለግብጥ ከዚህ የተመቻ ሰዎን ባለመገኘቱ ሕዝቡ ሁሉ ጉዳዩን ሲፈጽም የ ጊታየው በበዓለ ሃምሳ ነው ።

ጥ ቅ ሙ ና ጉ ዳ ቱ

በዓለ ሃምሳ ካወቁበት እጅግ በጣም የሚያስደስት ነው ። ግን አንዳንድ ሰዎች ጥቅሙንና ጉዳቱን የተረዱት አይመስሉም ፤ በበዓለ ሃምሳ ጠም አትዋሉ ተብሏል እያሉ ሥራቸውን ቸል ብለው ሌት ተቀን በመብላትና በመጠጣት የክረምት ቀለባቸውን እስከ ሥሩ አሟጠው ጨርሰው የሚመጣውን ወር በባዶ አንጀታቸው ለመጋፈጥ የሚሞክሩ ሞልተዋል ።

እንደዚህ ያለው ይዞታ ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ ስለሚያመዘን ሊታሰብ በት የሚገባ ታላቅ ነገር ነው ። የሚቀጥለው ወራት ቅጠል እንጂ ፍሬ የማይታይበት የዓመት ቀለብ ከርሠ ምድር ተደግሶ የሚወለድበት በመሆኑ ታታሪው ሠራተኛ ከመሬት ጋር ለመታገል የሚያስችለውን በቂ ምግብ ማግኘት ስላለበት ቀደም አድርጎ ምግቡን ማደራጀት አለበት እንጂ በበዓለ ሃምሳ ፈጽሞ በሚቀጥለው ወር በቅጠል ቅጠል ምግብ ለመኖር መጣር የለበትም ፤ በየሀገሩ ብዙ ተድላና ደስታ ይደረጋል ፤ ብዙ ሠርግ ብዙ ግብጥዎችም ይፈጸማሉ ፤ እንዲሁም የሙታን መታሰቢያም ይደረጋል ። ይዞታው አይከፋም ፤ ለሁሉም ጊዜ አለው እንደሚባለው ዘመን ትንሣኤ በመሆኑ ሁሉም ደስታውን በልዩ ልዩ ምክንያት ቢገልጽ አይነቀፍም ። ግን ለደስታው ወሰን እንዲኖረው ያሻል ። ለደስታው ጊዜ ካልሰጠው የቀበሮዋ ምሳሌ ይሆናል ፤ «ቀበሮ ጣዝማ ያገኘች እንደሆነ ከደስታዋ ብዛት የተነሣ ያገኘችውን ትታ ስትፈነጥዝ ቆይታ ስትመለስ ጠፍቷት ይቀራል ይባላል » ግን እንዳገኘች ዝላይ ሳታብዛ በትዕግሥት ብትመግብ በው ነሮ ባክና አትተርም ነበር ። አንዳንድ ሰዎች በእርሱዋ ባሕርይ የተሰከፉ

አሉ ። ባገኙ ጊዜ ለነገ ለሳልሲት አይሉም ። ሌት ተቀን ውቂው ደባልቂው በማለት ለብዙ ጊዜ የሚበቃውን በአጭር ጊዜ ይጨርሱና ከችግር ላይ ወድቀው ሲጨነቁ ሲጠበቡ ይታያሉ ፤ ይህ እንዳይሆን ሁሉም በመጠኑ መሆን አለበት ። በበዓለ ሃምሳ አለመመገብ ሕግ አይደለም ። ጥረትንም መሟጠጥ ደግሞ ከችግር ላይ ይተላል ፤ ስለዚህ ጥቅሙንና ጉዳቱን አውቀን ለመኖር እንበርታ ።

ማ ጠ ቃ ለ ያ

« ሕግን የሚሠሩት ይከበራሉ እንጂ የሚሰሙት ወይም በመስማት ብቻ አይጸድቁም » ብሎ ሐዋርያው የተናገረውን ቃል ልንዘነጋው አይገባንም ፤ « መጽሐፍን አዘውትሮ የማያነብና ሬዲዮን ተግባሩ የማይዳምጥ የዘመኑን ሁኔታ ለመከታተል አይችልም » ብሎ አንድ ሊቅ ተናግሯል ። በእርግጥ እነዚህን ነገሮች የማያዘወትር ሰው ከዓለም ውጭ ነኝ ይበል እንጂ ከዓለም ውስጥ ነኝ ብሎ መናገር አይገባውም ። አሁንም ዓላማችንን አንዘንጋ ፤ የተነሣንበትን በድጋ ሂ በማሰታወስ ፋሲካችንን በዓላችንን በሚገባ እናክብር ፤ በዓለ ሃምሳም ምን ማለት እንደሆነ በጽሑፍ አማካይነት እየተመራመርን እንወቅ ፤ የሚጠበቁትን ባህልና ልምድ መነሻ አለማወቅ በጭንጫ ላይ በቅሎ ፀሐይ ሲወጣ እንደ ሂ ደርቅ ቅጠል መሆን ነውና ለማወቅ መጠየቅ ለመረዳት ማንበብ ያስፈልገናል ።

ቄስ ልሣነ ወርቅ በዛብሀ

የ ግ ተ ብ ማ ሠ ር ል ማ ድ

መ ግ ቢ ያ

ማተብ (ማዕተብ) አንደኛው ፍች ምልክት ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ቡራኬ ማለት ነው ፤ ሥርወ ግሁም « አተብ » አመለካከት ፤ ባረክ የሚለው የግዕዝ ቃል ነው ። ምልክት ሁል ጊዜ አንዱን ነገር ከሌላው ለመለየት የሚያስችለው በመሆኑ ዓለም ይጠቀምበታል ። ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ሮሜ ሲሸገ በጻፈው መልእክት፣ በአራተኛው ምዕራፍ ስለ አብርሃም ሲናገር « ሳይገረዝም በነበረው እምነት ያገኘው የጽድቅ ማተም የሆነ የመገረዝን ምልክት ተቀበለ » ብሏል ። ወላጆችም መንታ ሲወልዱ የትኛው ቀድሞ እንደተገኘ ለማስታወስ ምልክት ያደርጋሉ ። ለምሳሌ በአራቱ ፋሬስና ዛሬ ሲወለዱ አዋላጅዋ ቀድሞ በተወለደው አውራ ጣት ላይ ክር አሥራበት እንደነበረ ይነገራል ።

የትመጣው በታሪክ መልክ

የኢትዮጵያውያን ክርስቲያኖች ማተብ ማሠር ልማድ የመጣው ለረገርም ጊዜ የቤተ ክርስቲያኖችን ሞግዚት ሆኖ ከቆየችው ከእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን ነው ። በእስክንድርያው ሊቀ ጳጳስ ቴዎድሮስ ዘመን በሀገሩ የነበረው ዐላጭ ንጉሥ በመሆኑ የክርስትናን አስተማሪዎች እያሠረ ያስደበድብ ነበር ። ስለዚህም ቴዎድሮስ ካልሆነ ሰው ጋር ተጋፍጦ ከመቀሰፍ ሥራን ከማቋረጥ ዘወር ብሎ መዓቱን ማሳለፍ ይሻላል በማለት ሲሸገ ፤ ያዕቆብ ዘእልበረዳኤ የሚባል ለክርስትና ትምህርት ቀናተኛ የሆነ ሐዋርያ በሸገግ ያስተምር ነበር ። ይህንም የተቀደሰ ሥራውን ለማሰናከልና ለማቋረጥ የሚሹ አንዳንድ ዐዘን ተኞች በዕብሳባው ላይ እየተገኙ ያስተማራቸውን ያስቱበት ያሻክሩበት ስለነበር የርሱ የሆኑትን ሶይቶ ለማወቅ ሲል በአንገታቸው ላይ አድርገው ለምልክት ነት እንዲጠቀሙበት ማተብ አሠረላቸው ፤ ያሠረላቸውም ማተብ ሦስት ዓይነት ባንድ ላይ የተገመደ ሲሆን ጥቁር ፣ ቀይ ፣ ብጫ ነበር ። ይኸውም ጥቁሩ መከራ ዕቀባለሁ ፣ ቀይ ደሚን አረሳሪሁ ፣ ብጫው ትንጣኤ ሙታንን ተሰፋ አደርጋለሁ የሚል እንደነበረ ይነገራል ። ያዕቆብ ዘእልበረዳኤም ያዌተምር የነበረበት ዘመን አምስተኛው መቶ ዓመት እንደነበረ ይገመታል (ሃይማኖተ አበው ፣ ድርሳነ ያዕቆብ ።)

በቤተ ክርስቲያን በኩል ያለው መልክ

ከግዛቱ ብርሃን ሰላማ በአራተኛው መቶ ዓመት ወደ ሀገራችን መጥቶ የክርስትና ትምህርት ፋናን ሲተክል ያመነ የተጠመቀውን ካላመነው ለመለየት ከግንባሩ ላይ በመብጣት መስቀልኛ ምልክት ያደርግ ነበር ይባላል ። ግን የመብጣቱና ደም የማፍሰሱ ዘዴ በሕዝቡ ዘንድ ሙሉ በሙሉ ስለአልተደገፈ ከጊዜ በኋላ እንደቀረ ይነገራል ። አሁንም ሳይቀር ሰሜናዊያን ከግንባራቸው ላይ ምልክት የሚታይባቸው ከዚህ ሲያያዝ መጥቶ ነው ይባላል ።

ምንም እንኳን መቼ እንደተጀመረ ከስንተኛውም መቶ ዓመት ጀምሮ እንደምትሠራበት በቂ መረጃ ባይገኝም ቤተ ክርስቲያናችን የማተብ ማሠርን ልማድ በደንብ ታከብራለች ፤ በቤተ ክርስቲያናችን ሥነ ሥርዓት መሠረት አንድ ሕግን ወይም አንድ ሰው ሲጠመቅ ሦስት የተለያዩ ቀለም ያላቸው ፈትሎች ከአንድ ላይ ተገምደው ለዚህ የተወሰነው ጸሎት ተደርሶባቸው ለተጠማቂው ይታሠሩለታል ፤ ክሩም ነጭ ቀይና ሰማያዊ ሲሆን ፤ ነጩ ሐዳስ ሕግን/ ወንጌልን/ እጠብቃለሁ ፤ ቀዩ በክርስቶስ ፍጹም ድገት እንደማገኝ አምናለሁ ፤ ሰማያዊውም ሰማያዊ ሕግን በመጠበቅ ሰማያዊ ሕይወትን ተስፋ አደርጋለሁ ማለት ጌንደሆን የኢትዮጵያ ሊቃውንት ያትታሉ ። ስለዚህም ቤተ ክርስቲያናችን ይህን ምልክት በአንገቱ ላይ በማድረግ አባልነቱን ታጽዖለታለች ።

ከሕዝቡ ልማድ ጋር ያለው ግንኙነት

የማተብ ማሠር ሁኔታ ከሊቃውንቱ ይልቅ በሕዝቡ ዘንድ በጣም የጠበቀ ሆኖ ይታያል ። ከዚህም የተነሣ በሕዝባዊ አነጋገር ዕገሌ ማተብ የለውም ሲባል ሃይማኖት የለውም በእምነቱ ያልጠበቀ ወላዎይ በተናገረው የማይቆም እግዚአብሔርን የማይፈራ ማለት ሲሆን ዕገሌ ማተብ ያለው ሰው ነው ሲባል ደግሞ ከማለ የማይከፋ የማይዋሽ የማይቀጥፍ እውነቱን እውነት ሐሰቱን ሐሰት የሚል የተናገሩት ከሚጠፋ የወለዱት ይጥፋ በሚለው ምሳሌያዊ አነጋገር ተደግፎ የሚራመድ ማለት ነው ። አሁንም በጊዜያችን በዚህ ሃሳብ የተመሠረተ ዛሬላዊ ሙዚቃ/ ዘረን/ « ባለማተብቴ» በሚል መነሻ ይጀምራል ፤ የደርሰቱም ጠቅላላ ሃሳብ ወደተቀደሰው ጋብቻ ስትገቢ የሁሉታችንንም አንድነት ተረድተሽ ቀይ ስታይ ቀይ ፤ ጥቁር ስታይ ጥቁር ሳትሆን በሰላም ልጆችሽን የምታሳድገው ኢትዮጵያዊት የተባረክሽ ነሽ በማለት በሃይማኖት ክልል ውስጥ ሁና ሲመቻት ብቻ ሳይሆን በመከራም ባለቤቷን አክብሮ የምትኖረውን ሴት የሚ

ያምግስ ነው ። ይህም ራሱ ሲሆን ማለት በሕዝብ ዘንድ ምንም ያህል ግልጽ እንደሆነ ያስረዳል ።

ጥቅሙና ጉዳቱ

ማተብ ማሠር በኢትዮጵያውያን ክርስቲያናችን ዘንድ ለብዙ ጊዜ ጸንቶ ለመኖር የቻለው ጥቅሙ የጉላ ሆኖ በመገኘቱ ነው ። ለአንድ ሀገር አንድ ሰንደቅ ዓላማ ለአንድ መሥሪያ ቤትም አንድ ዓይነት የጽሑፍ ምልክት ወይም አርማ እንደሚያስፈልገው ሁሉ በአንድ ሃይማኖት ጥላ ሥር ላለ ሕዝብም አንድ ዓይነት ምልክት በማስፈለጉ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን አባሎችም በዚህ ምልክት ሲጠቀሙ ቆይተዋል ፤ አሁንም በመጠቀም ላይ ይገኛሉ ። ይህ ምልክት በሀገራችን በሃይማኖት አንድነት የሌላቸው ሁሉ በአንድነት ሊፈጽሙት የማይገባቸውን ከመፈጸም እንዲድኑ ከማድረጉ በላይ አንድ መንገደኛ ሰው ሞቶ በተገኘ ጊዜ ክርስቲያንነቱ በዚህ ምልክት አመልካችነት ተረጋግጦ አስፈላጊው ጸሎተ ፍትሐት ተደርጎለት በፀደቀ ቤተ ክርስቲያን እንዲቀበር በማድረግ ሲያገለግል ቆይቷል ።

በጊዜያችን ግን ሃይማኖት በልብ ነው ምልክትም አያስፈልገውም በማለት በዚህ ምልክት የማይጠቀሙት እየበረከቱ ሄደዋል ። የሚሰጡትም ምክንያት ጽዳት ያጉላል የሚል ነው ፤ ጽዳት የማገደሉ ሁኔታ ግን እንዳያያዙ ነው ፤ የ ጊፈለገው ምልክትነቱ ነው እንጂ አንዳንዶቹ እንደሚያደርጉት ያሥራ አምስት ክታብ ወይም ግሥንግሥ መሰብሰቢያ ማድረግ አይደለም ። ቤተ ክርስቲያናችን ግን በሥነ ሥርዓቷ ብትፈጽመውና አስፈላጊነቱንም ብትገልጽ አንዱን ክርስቲያን ይህን ምልክት ሳታደርግ ቀረህ ብላ ከአባልነት አትለየውም አታውግዘውም ።

ማ ጠ ቃ ለ ያ

ማተብ ማሠር ከዚህ በላይ በተገለጸው መሠረት ጥቅሙ በሊቃውንቱና በሕዝቡ ዘንድ ተጠንቅ ለብዙ ጊዜ ቢሠራበትም የተጀመረው ምናልባት በተሳቱ ቅዱሳን ጊዜ ይሆናል ተብሎ ከመገመቱ በቀር በዚህ ጊዜ ተጀመረ ዕገሌ አጸደቀው አስተማሪው የሚል በቂ መረጃ ማግኘት አልተቻለም ። ያንዳንድ ሰዎች አስተያየት ደግሞ ምልክትነቱ ተደጋፊ ሆኖ ሳለ ደህና ቦታ ስለአላገኘ አገልግሎቱ አጭር ነው የሚል ነው ። ይህ አንድ ተደጋፊ አስተያየት ቢሆንም ነገሩን ችላ ለማለት ተተኪውን አስቀድሞ ማዘጋጀት ያስፈልጋል ።

አእምሮ ማንደፍሮ ።

የዐርብና የረቡዕ ጾም ዝርዝር ሐተታ

ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት

፩ኛ ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ፡ የትመጣው

መቼም ጾም የሚጸመው ሲንሰሐ ወይም በኃጢአት ከሚመጣው ፍዳ ለመዳን ስለሆነ በመሠረቱ ጾምን ያመጣው ኃጢአት ነው ለማለት ይቻላል ። ሆኖም አሁን የተነሳነው ለምን በየሰዓትም ጾምን ለመጠጣት ለሚጠጡ ጠቅላይ ለይተን እንደምንገደምና ይህም ጾም ለምን ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ተብሎ እንደ ተሰየመ ለማወቅ ስለሆነ ሌላውን ሐተታ ለሌላ ጊዜ ትተን ወደዚህ እንመለሳለን ።

እርግጥ ነው ያለአንዳች ምክንያት ከሰባቱ ዕለታት በተለይ ዓርብና ረቡዕን ብቻ ለመጸም አልተገደድንም እንዲያው ያለ ግብርም ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ብለን አልሰየምንውም ፤ ምክንያት አለው ።

አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት የዓርብና ረቡዕ ጾ ሙ ድ ጎ ነ ትና ከጾ ሙ ድ ጎ ነ ት አስተር የተመሠረተ ነው ፤ ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት የሚል ስያሜ የተሰጠውም በየዲትና በአስተር ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት የአሥራኤል ሕዝብ ከጠላት ወረራ ሊድን በመቻሉ ነው እያሉ ያትታሉ ።

ፍትሐ ነገሥት የተባለው መጽሐፍ ግን ስለ አጽዋማት በሚናገርበት በአሥራ አምስተኛው አንቀጽ ለዓርብና ረቡዕ ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት የሆነው የክርስቶስ ሕግምና ሞት መሆኑን ያገልጻል ። ስለሁኔታው በዝርዝር ሲያብራራም ክርስቶስ በአይሁድ ሸንጎ ረቡዕ ዕለት ይመት በቃ ተፈርዶበት ዓርብ ስለተሰቀለ እነዚህ ዕለታት የጾ ሙ ድ ጎ ነ ት እንዲሆኑ መወሰኑንና የክርስቶስ ሕግምና ሞት ለዓለም ድገት ስለሆነም የእነዚህ ዕለታት ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ተብሎ መሰየሙን ይናገራል ። አሳቡ የሚደገፍ ነው ። በማይታወቅ ወንጌል እንደ ተገለጸው አንድ ቀን ክርስቶስ ተማሪዎቹ ለምን እንደሚጸሙ ከፈረሰው ዘንድ ለቀረበለት ጥያቄ መልስ ሲሰጥ « የሙሽራው አድምተኞች ሙሽራው ከእነሱ ጋር አስካለ ድረስ ሊጸሙ አይችሉም ፤ ነገር ግን ሙሽራው ከእነሱ የሚለይበት ጊዜ ስለሚመጣ ያን ጊዜ ይጸማሉ» ሲል ተናግሮ ነበር ። በዚህ መሠረት ያ ቀን ደርሶ ክርስቶስ ተይዞ በተሰቀለ ጊዜ ተማሪዎች በእሱ ሞት ተደናግጠው ከእህልና ሙህ እንደ ታገዱ ይነገራል ። ፍትሐ ነገሥቱም ለዓርብና ረቡዕ ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ምክንያት አድርጎ ያተተው ይህን ስለሆነ ታሪኩን ለማስተባበል አንችልም ።

ቀኑ የተለየ ይሁን እንጂ ከክርስቶስ ልደትም በፊት ከሳምንት ሁለት ቀን መጸም በአይሁድ ዘንድ የተለመደ ነበር ፤ ቀኖቹም ማክሸኛና ሐሙስ ሲሆኑ ፤ በተለይ እነዚህን ዕለታት የሚጸጧቸው ሙሴ ሕግን ለመቀበል ወደ ደብረ ሲና ጅኛ/ የወጣበት ፤ ጅኛ/ የተመለሰበት ዕለታት በማለት ነበር ።

ያም ሆነ ይህ አሁን ይህን ሁሉ ታሪክ ለመዘርዘር የተገደድነው ምንጭ ያልተጣራ ውህን ለመጠጣት ደስ እንደማያሰኝ እንዲሁ የት መጣው ያልታወቀ ይዞታም ለያዡ ቅር ስለሚያሰኝ ምንጭን ለመረዳት ያህል እንጅ ፤ እኛ በአሁኑ ጊዜ ከሳምንት ሁለት ቀን ዓርብና ረቡዕን የምንጸመው ያለፈውን ታሪክ ለማስታወስ ብቻ ሳይሆን እኛ ራሳችን ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ስለሚያስፈልገን ነው ።

፪ኛ በቤተ ክርስቲያን ያለው ይዞታ

ቤተ ክርስቲያን በአሁኑ ጊዜ ለዓርብ ረቡዕ ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ተመሳሳይ እንጂ ከቀድሞው የተለየ አይደለም ፤ ቤተ ክርስቲያን እንደዳድረው አሁንም የዓርብ ረቡዕን ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ፤ ምክንያቱም ከሳምንት ሁለት ጊዜ መጸም ከሳምንት ሁለት ጊዜ ራስን ለመመርመርና ለመቁጣጠር ስለሚያስችል ነው ።

ቤተ ክርስቲያን በእነዚህ ዕለታት ሠርግ እንዳይሠረግ ወስናለች ፤ የነዚህ ዕለታት የነገሁን የጥቁቱን ቁርባን ወደ ሠርክ ታስተላልፈዋለች ። ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት እንደ ጸሎት በግልም በማኅበርም መከናወን እንዳለበት ስለምታምንም የዓርብና ረቡዕን ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት እንዲሁ በምሥጢር ወይም በግል ሳይሆን በማኅበር እንዲጸም ትፈቅዳለች ። የማኅበር ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ጸሎትም ብዙ ጊዜ ተፈትኖ እንደ ተረጋገጠው ለአንድ ሀገርና ሕዝብ መድኅን መሆኑ አሁንም ስለማያጠራጥር ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት ብላ የሰየመችውን የዓርብ ረቡዕን ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት አሁንም በዚያው በስሙ ትጠራዋለች ።

፫ኛ በሕዝብ ዘንድ ያለው ይዞታ

ይህ ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት በሕዝብ አንድ ከፍተኛ ግምት እንደ ነበረው ቢታወስም ባሁኑ ጊዜ ግን ከሚጠብቁት የማይጠብቁት ሰዎች ቁጥር እየበዛ መሆኑ ጅምሯል ። ይልቁንም በከተማው ሕዝብ ዘንድ የጾ ሙ ድ ጎ ነ ት እየተቀነሰ ስለሌደ ሰለጠን ከሚሉት ወጣቶች ወገን ዓርብና ረቡዕ የሚባል ጾ ሙ ድ ጎ ነ ት መኖሩንም የሚያስታውሱ ሰዎች መጠነኞች ናቸው ።

ገጠሬው ሕዝብ ግን አሁንም ስለጾ ሙ ድ ጎ ነ ት አስተሳሰብ ስላልተለወጠ በሁሉም ዘንድ ስለዓርብና ረቡዕ ከጾ ሙ ድ ጎ ነ ት አብሮ የሚዘምት ልምድ አለው ።

ይኸውም መንገድ መሔድ ፤ ልብስ ማጠብ ፤ መድኃኒት መቅመስ ፤ ሰጤነነት አይበጅም እያሉ ያሟርታሉ ። ሥር ማሾችና ቅጠል በጣሾችም ዓርብና ረቡዕ ያልተቆረጠ መድኃኒት አይሰምርም እያሉ ያመካኛሉ ። ይልቁንም ቃል ችግር ዓርብና ረቡዕን የዛር ማንገሻ ቀን አድርገውታል ። ተኝቶ የሰነበተው ቃልኛ ዓርብና ረቡዕን ጠብቆ ያብዳል ያጎራል ። ይህም ማስተዋል ለጉደለው ሕዝብ መጥፎ ጠንቅ ስለሆነ ሲጸም የዋለው ሰው እንደገና ማታ በየቃልቻው ቤት ተሰማርቶ ዛር ሲያቆላምጥ ስለሚያድር ታጥቦ ጭቃ ይሆናል ። ይህ በስ ሕተት የገባ ባዕድ አምልኮት ስለሆነ መሰረዝ አለበት ፤ ከዚህ በቀር ሁሉም የጸም አገልግሎት የገባው ሕዝብ በመሆኑ ስለጸም ራሱ ቢመክር እንጅ አይመ ከርም ።

ማ ጠ ቃ ለ ያ

ምግብ ለሰው ተፈጠረ እንጅ ሰው ለምግብ አልተፈጠረም ፤ የሰው ጠባይ እንደ ነጭ ልብስ አሁን ታጥቦ አሁን የሚያድፍ ነገር በመሆኑ በየጊዜው ንጽ ሕና ያስፈልገዋል ። እንዲህ ከሆነ ሰው ከሳምንት ሁለት ጊዜ ሰውነቱን ለመ ቈጣጠር ዓርብና ረቡዕን ቢጸም ቢያንሰው እንጅ አይበዛበትም ።

ቁስ ተሾመ ዘሪሁን ።

የቅዳሜና የእሑድ አክባቦር ዬት—መጣ

ሰው በተፈጥሮው በብርቱ የማሰብ የመንቀሳቀስ ፤ የንቅናቄና የመሥራት ኃይል ቢኖረውም ፤ በዚሁ አንፃር ደግሞ የመገፈስ ጸጥታና ዕረፍትን የመፈለግ ባሕርይ (ጠባይ) ይታይበታል ።

ይህም በብርቱ የማሰብና የሥራ ንቅናቄ ኃይሉና ዕረፍትን የመፈለግ ባሕርይ ተለክቶ ተመዝናና ተመጥና የቱን ያህል መሥራትና የቱን ያህል የዕረፍት ጊዜ ማግኘት እንደሚገባው በማጥናት በተለይ በክርስቲያናዊ ሕግና ሥርዓት የሚመሩና በቅዱስ መጽሐፍ ዕውነተኛነት የሚያምኑ ወገኖች ሁሉ አምስት ቀን ሠርተው ሁለት ቀን ማረፍ በቅድስት ቤተ ክርስቲያን በጸሎት ጽሑፍን ሆነው በመዝሙርና በማገሌት የእግዚአብሔርን ቅዱስ ስም በማመስገን መንፈሳዊ አገልግሎትን ለማክናወንና በተጨማሪም ሕሙማንን ለመጠየቅ ችግረኛችን ለመርዳት እርስ በርስ ተገናኝቶ ችግሩንም ደስታውንም እኩል ለመከፈልና ፍጡር ከፈጣሪ ፤ የሚገናኝበትን በጎ ሥራ ምግባር ለማሳየት የሚበቁትን ሥራ ያከናውኑባቸው ዘንድ ሁለት የዕረፍት ዕለታት ተመድበዋል ። እነዚህም ዕለታት ቀዳሚት ሰንበትና እሑድ ሰንበት ናቸው ። ሰንበት ማለትም « ዕረፍት » ማለት ነው ።

የሰንበታቱ አክባቦር ሁኔታ

ከክርስቶስ ልደት በፊት ፬፻፹ ዓመታት ቀደም ብሎ በተሠራው ሕገ ኦሪት ከእግዚአብሔር ከተሰጡት አሠርቱ ትእዛዛተ ኦሪት በቻኛው ክፍል « ትቀድሰውና ታከብረው ዘንድ የሰንበትን ቀን (ሰባተኛዋን ዕለት ቀዳሚትን) አስብ ተብሎ ስለ ተጻፈ ከዓርብ ምሽት ጀምሮ የተዘረጋ ሳይታጠፍ ፤ የታጠፈም ሳይዘረጋ ከባድ ሸክም ከማንሳት ሩቅ መንገድ ከመሔድ ተቆጥቦ ፤ ቅጠል ከመቁረጥ ፤ ዕንጨት ከመፍለጥ ተከልክሎ ቀዳሚት ሰንበትን ማክፅር በአይሁድ ሕዝብ ዘንድ የተለመደ ነበር ። ከክርስቶስ ልደትና ከትንሣኤውም ዕለት በኋላ ግን ብዙ አከራካሪ ምክንያቶች ተፈጥረዋል ። ከምክንያቶቹም አንደኛው ክፍል ዕረፍተ ሥጋ የተገኘባት ቀዳሚት ሰንበት ዕረፍተ ነፍስ ለተገኘባት እሑድ ሰንበት አምሳል መርገፍ ሆኖ የቆየች ጊዜያዊት ምሳሌ ስለሆነች እንደ አይሁድ ወግና ሥርዓት በመጠናቀቅ ማክበር አይገባም ። በቀዳሚት ምትክ ዕረፍተ ነፍስ የተገኘባት እሑድ ሰንበት መክበር አለበት የሚል ነበር ።

ስለዚህም ሐዋርያት ስብሰባ (ሲኖዶስ) አድርገው ከቅዱሳት መጻሕፍት ብዙ ማስረጃዎችን በማቅረብ ሁሉም ሰንበታት ማለት ቀዳሚትና እሁድ እንዲከበሩና በነዚህ ዕለታት ክርስቲያኖች ሁሉ በቤተ እግዚአብሔር እየተሰበሰቡ የእግዚአብሔርን አንድነትን ፤ ሦስትነትን የሚናገሩ ቅዱሳት መጻሕፍትን በማንበብ በጸሎት ተጸምደው በመዝሙርና በማገሌት እግዚአብሔርን በማመስገን ሥጋ ወደሙን ተቀብለው በጠቅላላ ፍጡር ከፈጣሪው የጊናኛበትን መንፈሳዊ ሥነ ምግባር ማሳየት እንደሚገባቸው ወሰኑ ።

ከዚህም ሌላ በ፪ኛው መቶ ዓመት መጀመሪያ ላይ በተነሣው ንጉሥ ቄስ ጠንጢኖስ ዘመን ፪፻፲፰ ሊቃውንት በጊቅያ ባደረጉት ጉባኤ ላይ የዚሁ ጉዳይ ተነሥቶ በሐዋርያት ሲኖዶስ የተላለፈውን ውሳኔ ከመረመሩ በኋላ እንዳለ በማጽናት በተለይ የእሁድ ሰንበትን አከባበር ታላቅነቷንም ከቀዳሚት ሰንበት በበለጠ ሁኔታ አጋነው ጽፈዋል ። ፍትሐ ነገሥት ፲፱ኛውን አንቀጽ ተመልከት ።

፪ኛ በሀገራችን የሁለቱ ሰንበታት አከባበር

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ስለ ሁለቱም ሰንበታት አከባበር በሲኖዶስና በፍትሐ ነገሥት የተሰጠውን ጠቅላላ ድንጋጌ ተቀብላለች ፤ ዳሩ ግን የቀዳሚት ሰንበት አከባበር ውሳኔውን የተከተለ አይመስልም ። በመላው ኢትዮጵያ ቀዳሚት በአንድ በኩል ከሰዓት በፊት ያለው ጊዜ የሥራ ሰዓት ነው ፤ በሌላ በኩል ደግሞ ቀዳሚት በአብዛኛው ሕዝብ ዘንድ የገበያ ቀን ናት ። ምንም እንኳን በአንዳንድ አውራጃዎች በተለይም በገጠማዎችና በቤገምድር ጠ/ግዛቶች አንዳንድ ምዕመናን የዓርብ ውሃ በመቅዳትና ሌሎችንም ጥንቃቄዎች በመጠበቅ ቀዳሚት ሰንበትን እንደ እሁድ ሰንበት የሚያከብሩ በሆንም በአብዛኛው ሕዝብ ያልተደገፈ በመሆኑ ሙሉ በሙሉ ብሔራዊ በዓል ለመሆን አልበቃም ።

የእሁድ ሰንበት አከባበር ግን የሲኖዶሱንና የፍትሐ ነገሥቱን ድንጋጌ የተከተለ ነው ። በዕለተ እሁድ የመንግሥትና የግል ድርጅት መ/ቤቶች ንግድ ቤቶችና የሌሎችም ተግባራት ዕድ ክፍል በጠቅላላ ዝግ ሆነው ይውላሉ ። አብያተ ክርስቲያናት ሌሊት በካህናት ፤ ከማለዳው ሰዓት ጀምሮ ደግሞ በሕዝብ ክርስቲያን (ምዕመናን) ተመልተው ያረፍዳሉ ።

ከሰዓት በኋላም ሐኪም ቤቶች (ሆስፒታሎች) ፤ እሥር ቤቶች ፤ ሕሙማ ንንፍ እሥረኞች ወገኖቻቸውን በሚጠይቁ ሕዝቦች ተመልተው ያመሻሉ ። ስለ እሁድ ሰንበት ክብር ታላቅነት ልዩ ልዩ ድርሳናት ተጽፈዋል ፤ በተለይም

የሊቄ የአትናቴዎስ ቅዳሴ በመላ የዕለተ እሁድ ሰንበትን ክብር በቃለ አጋኖ የሚገልጽ ነው ። የእሁድ ሰንበትን ታላቅነት ከሚገልጹት ዝክረ ነገሮች ዋና ዋናዎቹም ፩ኛ/ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚች ዕለት ከሙታን ተለይቶ መነሣቱን የሚገልጽ ሲሆን ፤ ፪ኛው ደግሞ ምንም እንኳን ዘመኑና ጊዜው ተወስኖ ባይታወቅም ክርስቶስ ይህን ዓለም ለማሳለፍ የሚመጣው በዚችው ዕለተ እሁድ መሆኑን የሚገልጽ እምነትና ተስፋ አለ ።

፫ኛ በሌሎች አብያተ ክርስቲያናት የሰንበት በዓል አከባበር

ሲባተኛውን ቀን (ቀዳሚትን) አከባሪ በሚል ስያሜ ከሚታወቀው የአድቪንቲስት ሚሲዮን ቤተ ክርስቲያን በስተቀር ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ቀዳሚት ሰንበት ዕረፍተ ነፍስ ለተገኘባት እሁድ ሰንበት ጊዜያዊ ምሳሌ ሆኖ የቆየች መሆንንም በመግለጽ በርስዋ ምትክ ክርስቲያኖች ሁሉ እሁድ ሰንበትን ብቻ እንዲያከብሩ ያውጃሉ ። በዚህችም ዕለት ምዕመናን በሙሉ በየአብያተ ክርስቲያናትና በየጸሎት ቤታቸው ታላቅ ስብሰባ በማድረግ የእግዚአብሔርን ቃል በመስማት ቅዱስ ሥጋ ወደሙን በመቀበል በጸሎትና በምስጋና ፤ በመዝሙርና ይህንም በመሳሰለው ሁሉ ደስ የሚያሰኝ ክርስቲያናዊ ሥርዓት ይፈጽማሉ ።

፬ኛ ማጠቃለያና የግል አስተያየት

በእርግጥ ሰንበት የዕረፍት ቀን ነው ቢባልም በሌሎች ዕለታት ከሚፈጸመው ያላነሰ ተግባር ሊከናወንበት የሚችል መሆኑን መገንዘብ ይኖርብናል ፤ በተለይም በዘመናችን ወጣቱ ትውልድ በፊቱ የተደቀነበት የሞራል ውድቀት (የሥነ ምግባር ወይም የጠባይ መበላሸት) ጊዜ የማይሰጥ አጣጣፊና አስጊ የውረርሽኝ (ተላላፊ) በሽታ ስለሆነ በነዚህ ዕለታት በሲኖዶስና በፍትሐ ነገሥቱ እንደተመለከተው የሞራል ዘመቻ ማዘጋጀትና ወጣቱን ትውልድ ማስተማር በመልካም ሥነ ምግባር ማነፅ ሰንበታቱን የማያሸር ቅዱስ ተግባር ስለሆነ የመሳካሪያ ፤ የመወያያና የመረዳጃ ዕለታት ሊሆኑ ይችላሉ ።

መክብብ አጥናው ፡